

Tárcza Bertalan

(Alsóapsa, 1882. júl. 3. – 1950. ápr. 3. Kv.) – zenei szakíró, zeneszerző, szerkesztő. Máramarosszigeten szerzett tanítói, Bukarestben zenetanári oklevelet (1929); Budapesten zenei továbbképzésen vett részt. Előbb a sepsiszentgyörgyi állami tanítóképzőnek (1916), majd a kolozsvári Református Kollégiumnak volt zenetanára (1920), ugyanakkor a Református Teológián óraadó zenetanár. 1922-től a Romániai Magyar Dalosszövetség titkára, 1929-től főtitkára. Szervezőmunkájának eredményeként a tagénekkarok száma 30-ról 350-re emelkedett, hat országos, számos kerületi és ifjúsági dalosversenyt, valamint négy karnagyképző tanfolyamot szervezett. Műsorpolitikájában azonban nem fordított kellő gondot a népdalban gyökerező új magyar *kórusirodalom népszerűsítésére, s ez hátrányosan befolyásolta a *Dalosszövetség szerepét a korszerű zenei műveltség kialakításában.

Zenei tárgyú cikkeit 1905-től közölte az Erdélyi Protestáns Lap, Nevelés, Magyarország, Népevelési Közlöny, Szilágymegyei Tanügy, 1918 után főképp az Ellenzék.

Szerkesztette a Dalosszövetség hivatalos lapját, a *Magyar Dalt (1922–34) és a szövetség Értesítőit (1934–40); szerkesztésében jelent meg a Magyar Dalos *Naptár három évfolyama (1929–31). Zeneszerzőként Arany, Petőfi, Vörösmarty és mások verseiből többet megzenésített az utóromantika s a német Liedertafel stílusában. Elsőként összegezte *Seprődi János életének fontosabb mozzanatait, munkásságának jelentősebb eredményeit (1923). Zenepedagógia tankönyve kéziratban maradt.

Benkő András: *Kórusaink történetéből*. *Művelődés 1994/12.

(B. A.)